Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II Warszawa, dnia 1 sierpnia 1930 roku Nr. 31

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II | Warszawa, dnia 1 sierpnia 1930 roku | Nr. 31

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

R. DREWS, (Bydgoszcz).

(Z komunikatu P. I. E.).

EKSPORT BEKONÓW Z POLSKI

Stosunki w eksporcie bekonów z Polski do Anglji rozwijały się w ostatnim czasie **niepomyślnie.** Ceny na surowiec w Polsce stale wzrastały, w Anglji natomiast ceny za gotowy produkt stale spadały, co przedstawiają następujące cyfry:

a) Koszty za surowiec:
Rynek Poznański z dnia:

	Notowania na świnie bekonowe	Cena przeciętna	Liczba porównawcza
1.VII.1930	158 — 164 zł.	161 zł.	100%
8.VII.1930	170 — 176 zł.	173 zł.	107.4%
15.VII.1930	188 — 192 zł.	190 zł.	118%

b) Ceny za gotowy produkt:
Rynek Londyński z dnia:

	Notowania na bekony polskie	Cena przeciętna	Liczba porównawcza
27.VI. 1930	66 — 80 sh	73 sh	100%
4.VII.1930	60 — 74 sh	67 sh	91.8%
11.VII.1930	56 — 74 sh	65 sh	89%

Wynika z tego, że w ciągu 3 tygodni surowiec podrożał w Polsce o **18%**, gdy w Anglji natomiast ceny spadły o **11%**, co odpowiada różnicy ca **30%**.

Obecnie wynoszą koszty własne za gotowy produkt, loco Anglja około sh **83**, wówczas gdy w Anglji narazie nie można liczyć się z wyższą ceną przeciętną, jak sh **65** — do **70.** Przyczyn tego złego stanu należy szukać w tem, że odczuwamy w Polsce **stały brak świń odpowiednich do uboju na eksport do Anglji.** Liczba świń, nadających się na bekony, jest niewielka, a dostawa świń cierpi obecnie wskutek rozpoczętych żniw. W przeciwieństwie do powyższego uboje w **Danji, Holandji** i **Szwecji** zwiększyły się, do tego stopnia, że rynek angielski jest **zawalony bekonem,** co pociąga za sobą **zniżkę cen.** Eksport bekonów, po uwzględnieniu dzisiejszych cen zakupu, połączony jest ze stratą conajmniej sh **15** (na świni 1 Cwt). Mimo wypłacanej przez rząd premji wywozowej, która wynosi tylko okrągłe **sh 3/6 per Cwt,** eksporter ponosi jeszcze stratę w wysokości około **sh 12/—per Cwt.** Zupełnie zrozumiałą jest rzeczą, iż przy takiem położeniu eksporterzy **stracą możność eksportowania.**

Poprawy stosunków nie można się prawie spodziewać, przeciwnie, trzeba liczyć na to, iż w jesieni bieżącego roku nastąpi **dalsze załamanie sprzedaży świń.** Przeprowadzony 1 czerwca 1930 r. spis stanu świń w Niemczech wykazał, iż w tym dniu w porównaniu do tego samego czasu roku ubiegłego było więcej:

prosiąt o	22.4%
świń młodych do pół roku o	13.3%
świń od pół — 1 roku o	25.5%
ponad 1 rok o	14.8%
macior do hodowli poniżej 1 roku o	30.5%
macior do hodowli ponad 1 r. o	18.4%

Na zasadzie tych cyfr należy przypuszczać, że w Niemczech podaż świń, gotowych do uboju, w następujących sześciu miesiącach będzie wyższą o **4—5 miljonów sztuk,** niż w tym samym czasie roku ubiegłego. Stan świń w **Danji** jest także bezwątpienia znacznie większy, niż przed rokiem. Możemy liczyć, że Danja w ciągu przyszłego roku wywiezie około **1 milj. świń więcej,** niż to uczyniła w ciągu ubiegłego roku. Zwiększona zaś podaż świń będzie miała naturalnie ten skutek, że ceny w **Niemczech** i **Danji** obniżą się, a temsamem zwiększy się **konsumcja w obu krajach,** jednakże zupełnie jest wykluczona możliwość, aby nadwyżki znalazły całkowicie zbyt na **rynkach wewnętrznych** w Niemczech i Danji. Conajmniej połowa t. zn. **2—3 miljony świń** muszą być wysłane na **europejskie rynki,** która to ilość naturalnie obniży ogólne ceny. Świnie z **Danji** zostaną prawdopodobnie eksportowane wyłącznie na **rynek angielski,** świnie z **Niemiec** zaleją rynki we **Francji, Austrji i Anglji.**

Jest dość jasnem, że zwiększenie eksportu świń z Polski na południowe rynki zbytu **(Austrja i Czechosłowacja)** nie jest możliwem, ponieważ te kraje otrzymują dostateczną ilość towaru z krajów przylegających. Nadwyżka w stanie świń, która ogólnie jest spodziewana jesienią tego roku w **Polsce,** musi być wobec tego oczywiście eksportowana do **Anglji.** Przemysł bekonowy w rozmiarach istniejących obecnie, jest w możności w czasie zimnej pory roku wy-

wieść tygodniowo około **15.000 świń do Anglji**, jednakowoż eksport ten będzie musiał wytrzymać **silne wstrząsy, wskutek niższych cen na bekony**. W jesieni bieżącego roku, w którym to czasie bezwątpienia nastąpi **nadprodukcja mięsa w Europie**, nie można się spodziewać w zimowem półroczu 1930/31 lepszej ceny przeciętnej na polskie bekony, jak sh 60/-per Cwt. Od tej ceny odchodzą jeszcze sh 6/-per Cwt. na koszty transportu morzem oraz na koszty sprzedaży, tak, że eksporter otrzyma netto cenę sh 54/— per Cwt. Przy takiej cenie może eksporter płacić producentowi tylko zł. **1.30 sh za 1 kg. żywej wagi**. Po doliczeniu obecnej premji wywozowej — **3/6 per Cwt.**, zwiększy się cena, którą otrzyma producent na zł. **1.40 za kg. żywej wagi**.

W zimowem półroczu 1929/30 wynosiła cena na świnie bekonowe około zł. **2.20 za kg.**, należy jednak spodziewać się **zniżki cen o 35%** i dlatego istnieje, niestety, obawa, że rolnictwo **straci zainteresowanie się hodowlą świń**. Ażeby temu na czas zapobiec, co jest bezwarunkowo koniecznością, ponieważ tylko wówczas da się osiągnąć rzeczywisty rezultat przy eksporcie świń oraz mięsa, byłoby zatem wskazane, ażeby rolnikowi płacono conajmniej cenę **zł. 1.50 za kg.**, co jest jednakże tylko wówczas możliwem, o ile eksport do Anglji otrzyma **wystarczającą premję wywozową**. Przy cenie zakupu zł. 1.50 za kg., wynoszą koszty własne za jeden Cwt. bekonu sh 66/—, gdy tymczasem liczyć można tylko na cenę przeciętną sh. 60/—, ewentualnie nawet z mniejszą ceną sprzedaży.

Obecna stawka premji sh **3/6 per Cwt.** jest zatem **niewystarczającą nietylko obecnie**, w którym to czasie straty są znacznie wyższe, lecz także **w przyszłości**, chociaż jest spodziewana **znaczna zniżka ceny surowca**. Byłoby wskazanem, ażeby zamiast obecnej stałej premji, ustalono **ruchomą premję**, której wysokość zostałaby każdorazowo ustalona, tak, aby wówczas eksporter był w możności płacić producentowi zł. **1.50 za kg. żywej wagi**.

AKCJA PRZEMYSŁU BEKONOWEGO W KIERUNKU PODNIESIENIA HODOWLI TRZODY CHLEWNEJ

Dnia 26 lipca r. b. odbyła się Konferencja Rady Zarządzającej **Polskiego Związku Bekonowego**, pod przewodnictwem D-ra **Jana Ruckera**, przy współudziale przedstawicieli Ministerstw: Przemysłu i Handlu i Rolnictwa, Państwowego Instytutu Eksportowego oraz Związków Hodowlanych.

Przedmiotem obrad były pilne potrzeby przemysłu bekonowego w odniesieniu do hodowli trzody chlewnej.

Jako podstawę do dyskusji, wysłuchano referat Inspektora Polskiego Związku Bekonowego p. **Witolda Hanickiego**.

W referacie tym referent zaznaczył, że zdolność przetwórcza czynnych i nowopowstałych bekoniarni w kraju, obliczona na przerób **1.200.000 sztuk trzody mięsnej rocznie** dla eksportu, nie jest wykorzystana, gdyż w **60% nie znajduje pokrycia w obecnym liczebnym stanie pogłowia trzody polskiej**. Pozatem niski poziom rasowy trzody typu bekonowego, utrudnia możliwości zdobycia przez przemysł bekonowy na rynku angielskim stanowiska **równorzędnego z konkurencją innych krajów zachodnich**, eksportujących bekony.

Traktując potrzebę usunięcia tych trudności, hamujących eksport polski, jako rzecz pilną, autor referatu podał wytyczne programowej akcji w tym kierunku.

Po przeprowadzonej żywej dyskusji, zostało przez konferencję ustalone:

1) Celem powiększenia produkcji trzody bekonowej, zmobilizowanie potrzebnego kredytu na zakup **40.000 sztuk macior i odpowiedniej ilości rozpłodników płci męskiej, odmian mięsnych rasowo-uszlachetnionych**.

2) Rozmieszczenie tego materjału rozpłodowego — dokonać na terenach **dyslokacyj czynnych i nowopowstających bekoniarni, przetwórni szynek i wędlin dla eksportu**.

3) Powiększenie subwencji na **personalną rozbudowę aparatu instruktorskiego w zakresie racjonalnego chowu trzody**,ześrodkowując działalność instruktorów w otoczniach bekoniarni.

4) **Wzmożenie akcji kredytowej P. Banku Rolnego** na budowę **chlewów dla trzody, odpowiadających wymaganiom higjeny i profilatyki weterynaryjnej**.

5) **Dokonanie rewizji obowiązującej Ustawy weterynaryjnej** oraz **przepisów wykonawczych w odniesieniu do trzody chlewnej**, celem ściślejszego dostosowania ich do wymagań życia gospodarczego.

6) Powiększenie sił i środków **na bardziej intensywną walkę z zakaźnemi chorobami trzody w szczególności** z pomorem i wągrami.

Dla opracowania bardziej sprecyzowanego programu w ramach powyższych postulatów powołaną została komisja pod przewodnictwem Prof. **Rostafińskiego** w składzie Prezydjum Rady Zarządzającej Związku Dra **J. Ruckera**, Dyr. **R. Drewsa** i pp. **T. Basińskiego, W. Hanickiego, Z. Chrzanowskiego** i Dyr. **Jabłonowskiego**.

ZNIŻKA TARYFY DLA TRANSPORTÓW BYDŁA I TRZODY

Z dniem 1 lipca b. r. wprowadziły Niemcy taryfę **wyjątkową dla transportów bydła ,świń, cieląt i owiec**.

Taryfa niemiecka przewiduje przy eksporcie **30%-ową zniżkę przewoźnego obowiązującego obecnie**, tak że przy nadaniu wagonu z którejkolwiek stacji niemieckiej zagranicę stawka przewoźnego **zmniejsza się o 30%**.

EKSPORT KONINY SOLONEJ CZY ŚWIEŻEJ

Wywóz koniny z Polski odbywa się pod dwiema postaciami: w stanie **świeżym i solonym.** Mięso końskie w stanie **świeżym** stanowi gros naszego eksportu, gdyż obejmuje on blisko **99% wywiezionego mięsa polskiego.** Jak widać z powyższego mięso końskie solone i przetwory z niego (wędliny) stanowią minimalny odsetek, który faktycznie odpowiada tylko pewnym drobnym tytułem próby wysyłanym transportom pionierskim.

Rozważając zagadnienie, jaki wywóz koniny byłby bardziej pożądany, czy mięsa końskiego w stanie świeżym, czy solonym, musimy zwrócić uwagę na rezultaty, względnie możliwości eksportu naszego na rynki zagraniczne. Mięso końskie w stanie świeżym kieruje się przedewszystkiem na **rynek belgijski,** nieco tylko idzie go na rynki **niemiecki i czeski,** przyczem zauważyć należy, że udział Belgji stanowi blisko **90%.** Geneza wywozu mięsa końskiego datuje się od niedawna i co ciekawsze bynajmniej nie zawdzięcza swego początku **inicjatywie polskiej,** lecz przeciwnie powstała ona na skutek założenia na terytorjum Polski w kilku miejscowościach **agentur belgijskich firm eksportowych.** Później dopiero zachęceni przykładem obcych, niektóre firmy polskie poszły w ich ślady i rozpoczęły **na własną rękę wywóz koniny na rynek belgijski.** Niestety brak doświadczenia, nieznajomość rynku belgijskiego, trudności transportowe oraz szykany władz weterynaryjnych kraju odbiorczego, — to wszystko przyczyniło się do likwidacji poczynań polskich firm do tego stopnia, że dzisiaj prócz wyżej wspomnianych **agentur obcych** tylko **jedna** czy **dwie firmy polskie** wywożą mięso końskie na rynek belgijski i to sporadycznie. Nie mniej jednak zaznaczyć należy, że polskie oddziały firm belgijskich mimo lepszych warunków eksportu nie korzystały z możliwości wywozu koniny z Polski w takiej mierze, w jakiej podaż konia rzeźnego w Polsce kazała przypuszczać. Na to stanowisko agentur belgijskich wpłynął **kryzys rynku belgijskiego,** spowodowany nadmierną podażą **świeżego mięsa końskiego angielskiego,** który pojawił się zwłaszcza w tym roku w niezwykle dużych ilościach w doborowej jakości po bardzo niskich cenach.

Jak długo w Polsce odbywała się odbudowa pogłowia koni po stratach i zniszczeniach wojennych, jak długo krajowy rynek pozostawał pod znakiem równowagi to znaczy, gdy roczny przychówek koni pokrywał w całości własne zapotrzebowanie kraju, tak długo zagadnienie wywozu mięsa końskiego zagranicę było jedynie rozpatrywane i analizowane z punktu widzenia statystyki. Lecz już ubiegły rok wykazał **nadmiar koni w Polsce,** co w roku bież. wystąpiło **w jeszcze ostrzejszej formie.** Trudność zbytu koni na rynku wewnętrznym zachwiała poprzednią równowagę rynku, wzmożona podaż koni wywołała **spadek ich ceny,** a oba te czynniki razem postawiły **rentowność koni pod znakiem zapytania,** gdyż kapitał otrzymany z tytułu sprzedaży konia nie pokrywał w znacznej części wyłożonych wydatków na jego wychowanie i utrzymanie. Równocześnie na rynku dała się zauważyć **duża ilość koni, zdatnych jedynie na ubój.**

Powyższe względy, a zarazem słaby i stale zmniejszający się **eksport koni żywych** zwróciły uwagę zainteresowanych sfer w kierunku umożliwienia wywozu nadmiaru koni również pod postacią mięsa końskiego świeżego czy też konserwowanego, względnie **przerobionego.** Na fakt powyższy zwróciły również uwagę czynniki miarodajne, a między innemi **Państwowy Instytut Eksportowy,** który przy współudziale placówek zagranicznych przeprowadził badania w szeregu państw w celu ustalenia czy mięso końskie z Polski znalazłoby na nich zbyt. W wyniku tej analizy konjunktur otworzyły się pewne perspektywy, a mianowicie następujące: konina polska znalazłaby zbyt na rynku **czechosłowackim, włoskim, holenderskim, francuskim i szwedzkim.** Do krajów tych poza rynkiem szwedzkim i częściowo holenderskim mogłaby być sprzedawana jedynie konina **świeża,** ale równocześnie zauważyć trzeba, że z rynków tych jedynie rynek francuski niestety narazie dla polskiej koniny zamknięty jest na tyle korzystnym, że opłacałoby się poczynienie najdalej idących stałych inwestycyj. Inne rynki zaś mogłyby być brane pod uwagę jedynie **konjunkturalnie i czasowo.** Pozatem są naogół mało rentowne. Pozostałby więc wywóz koniny w stanie **solonym.** Ten gatunek mięsa końskiego z kilku względów zasługuje na poparcie przy wywozie, a przedewszystkiem nie ulegając wpływom atmosferycznym, przekreśla odrazu wszystkie trudności i ujemne strony długotrwałego transportu, którego wpływ nie redukuje nawet posługiwanie się **wagonami-lodowniami** z powodu braku w nich wentylatorów, a wagonów chłodni w Polsce niema. Ta zaleta wykorzystania długotrwałości transportu może być wykorzystana przy **naszej ekspansji zamorskiej,** z którą się łączą przecież takie momenty, jak transport do portu, przeładowanie na okręt, transport morski, przeładowanie w porcie przeznaczenia i ponowny ewentualny transport do miejsca konsumcji.

Badania wykazały, że mięso końskie **solone** znalazłoby zbyt narazie przedewszystkiem na rynku **szwedzkim** oraz w znacznych ilościach w **Holandji.** Szwecja sprowadza rocznie ca. **700 tonn koniny solonej** wartości około **600.000 koron.** Głównym i jedynym dostawcą tego artykułu są **Stany Zjednoczone,** gdyż dowóz z innych krajów może być zupełnie nie brany pod uwagę. Artykuł ten znajduje chętnych nabywców w **północnych prowincjach Szwecji,** wśród ich ubogich mieszkańców. Szwedzko - Polska Izba Handlowa w Stokholmie informuje, że tamtejsi importerzy chętnie nabywaliby dla swoich celów **koninę polską,** o ile by ona tylko odpowiadała takim samym warunkom i sposobom przygotowania, jakie stosują **eksporterzy amerykańscy.** Nie wchodząc w szczegóły, mięso końskie poćwiartowane w kawałki **cztero-kilowe,** odpowiednio nasolone winno się znajdować w **6% solance w beczkach o zawartości ca. 210 kg.** Przeciętne ceny rynkowe szwedzkie tak spreparowanej koniny wahają się od 90 do 98 öre

to jest około **2.20** do **2.30 zł. za kg.** Jeśli weźmiemy pod uwagę, że przeciętne ceny koniny świeżej importowanej na rynek belgijski wahają się od **2.50** do **2.75 fr. b.**, to już ten argument poza wyżej wyłuszczonym przemawia za modyfikacją naszego wywozu koniny. Tak samo zupełnie ceny koniny **solonej** na **rynku holenderskim** są znacznie wyższe od koniny **świeżej.**

Reasumując rzucone uwagi na temat, jaki wywóz koniny ma większą przyszłość, który z nich winien być bardziej popierany, widzimy, że dzisiejszy układ konjunktur rynkowych przemawia za propagowaniem i stosowaniem w praktyce raczej wywozu koniny **solonej** niż świeżej. Naturalnie nie wyklucza to bynajmniej dalszego wywozu mięsa końskiego świeżego, jeśliby tylko **rynek francuski** ze swojemi rokującemi przyszłość perspektywami się otworzył. Dodać należy, że wywóz koniny w stanie solonym, biorąc pod uwagę dosłownie treść rozporządzenia z dnia 9-go stycznia b. r. odnośnie **zwrotu ceł za wywiezione przetwory mięsne,** może również korzystać z tak wielkiej pomocy, jaką jest **premja eksportowa z tytułu zwrotu cła w wysokości 15 zł. od każdych 100 kg. wywiezionych zagranicę.** Wprawdzie dotychczas wywóz koniny solonej nie korzystał z pomocy w tej formie, tem niemniej jednak, mając na uwadze załamanie się eksportu koniny, trwającą od szeregu lat zniżkę cen, co wszystko świadczy o zbliżającym się kryzysie hodowli koni, można przypuszczać i rokować nadzieje, że i ta gałąź eksportu, tak koniecznie potrzebująca pomocy, będzie mogła korzystać z **dobrodziejstwa zwrotu cła.** **J. G.**

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU BEKONOWEGO

Sprawozdanie Konsulatu R. P. w Budapeszcie przynosi nader interesujący głos dziennika węgierskiego *Magyar Kereskedök Lapja* na temat stosunków na tamtejszym rynku bekonowym. Dziennik ten pisze: Od pewnego fachowca angielskiego otrzymaliśmy w tym tygodniu list, w którym donosi on, że w czasie międzynarodowych targów w Budapeszcie zwiedził pawilon rolniczego instytutu eksportowego i widział tu dwa wzory bekonu węgierskiego, z których jeden był zaopatrzony w napis, wskazujący na *należytą jakość bekonu,* drugi zaś był oznaczony jako towar *nieodpowiedniej jakości.* Fachowiec angielski stwierdził jednak, że nawet i najcieńsza warstwa tłuszczu bekonu, wystawionego jako dobry, wynosiła *7 — 8 cm.*, bekon zaś taki nawet i przy najlepszych cenach nie może być sprzedany na lepszych warunkach, aniżeli bekon *sześciorzędnej wartości.*

Rzecz ta nie jest dla nas obcą. Od dawna już wiemy, że bekon eksportowany dziś do Anglji, rynek ten nam *tylko psuje* i gdyby się ziścił plan znakowania tego produktu *marką państwową,* to rynek angielski może dla nas raz *na zawsze przepaść.*

Dzisiejszy eksport bekonów i wszystko to, co w związku z tym eksportem się dzieje, oznacza korzyść jedynie dla *Anspachera,* który otrzymuje od Państwa *premję eksportową* bez względu na to, czy eksport jest połączony dla niego z zyskiem, czy nie. Anspacher eksportuje dziś tylko *świnie tłuszczowe* i, jakkolwiek towar ten jest na rynku angielskim najgorzej płacony, on mimo to sowicie zarabia, gdyż w Anglji płacą dziś i za najgorszy towar tyle, że eksport bezwarunkowo się opłaca. Gdyby Anspacher eksportował towar mięsny, to na tem by niewątpliwie stracił, towar ten bowiem jest u nas zbyt drogi, a i rozpiętość cen nie jest tak wielka, aby się opłacało zajmować się eksportem towaru mięsnego. Interes Państwa wymagałby zmuszenia Anspachera do eksportowania *towaru pierwszorzędnego* i według zdania fachowców tylko taki eksport zasługiwałby na wsparcie ze strony Państwa. W Polsce wypłaca się również premje eksportowe, jednak tylko wówczas, jeżeli eksporter udowodni, że poniósł stratę przy eksporcie. Państwo polskie osiągnęło w ten sposób to, że eksporterzy wywożą niekiedy towar nadzwyczaj dobrej jakości, przyczyniając się w tej drodze do polepszenia marki polskiej na rynku londyńskim, niekiedy ponoszą stratę, wówczas są wynagradzani premją eksportową.

Na Węgrzech natomiast wytworzyła się taka sytuacja, że Anspacher zarobił w listopadzie i grudniu *200.000 pengö,* z czego 100.000 p. przypada na właściwy zysk, resztę zaś stanowi *dar narodowy,* wypłacony firmie w postaci premji. Rychła zmiana tego stanu rzeczy — konkluduje dziennik — leży w interesie Państwa.

SYTUACJA PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ W POLSCE

Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen w lipcowym zeszycie „Konjunktury Gospodarczej" w następujący sposób ocenia położenie produkcji zwierzęcej w Polsce:

Czerwiec był miesiącem **znacznego pogorszenia w położeniu rynków mięsnych;** w pierwszej połowie lipca osłabł wprawdzie, a na niektórych targowiskach ustał **zniżkowy ruch cen zwierząt,** ale nie nastąpiła także **poprawa.** Nie daje się dotąd zauważyc ani w zakresie bydła, ani trzody chlewnej **zwiększenie podaży,** dotychczasowe więc przeciążenie rynku wynika głównie **ze zmniejszenia zakupów,** zwłaszcza **dla celów eksportowych.** Wywóz trzody wzrósł wprawdzie w czerwcu do **52 tys. sztuk** w porównaniu z **39 tys. szt. w maju i kwietniu,** jednakże pozostał **o połowę niższy niż w miesiącach letnich 1928 r. Wyjątkowo silny spadek cen bekonów na rynku angielskim hamuje dalszy rozwój tej gałęzi eksportu.** Nie ustaje również **dumping konkurencyjnego wywozu niemieckiego świń żywych. Wzmożenie podaży nierogacizny i dalsze obniżenie się cen może nastąpić w pierwszej połowie jesieni,** natomiast dla **bydła,** którego ceny obecne już muszą być uważane za **nader niskie,** przewidywanie dalszego ich ruchu jest wielce utrudnione.

W SPRAWIE RACJONALNEGO PIELĘGNOWANIA SKÓR SUROWYCH

Na zebraniu związku rzeźników Rzeszy niemieckiej, odbytem w Magdeburgu wygłosił saski mistrz rzeźnicki Buve z Lipska referat na temat szkód, jakie ponosi przemysł rzeźnicki z powodu **nieracjonalnego zdejmowania i pielęgnowania skór.**

Z tego bardzo ciekawego referatu pozwalam sobie przytoczyć kilka ważniejszych ustępów.

Referent stwierdził, że od roku 1928 sytuacja na rynku surowca skórzanego jest rozpaczliwa. Prawie stała zniżka cen, z małemi tylko przerwami — jest typowem zjawiskiem już od połowy tego roku, a obecny poziom cen uważać należy za **katastrofalny.**

Ceny obecne są o wiele niższe od poziomu notowanego w czasie przedwojennym, co ilustruje następująca tablica: np. na aukcji skórnej w Lipsku płacono za kg. skóry w wadze od 50 — 59 funtów:

	w marcu 1930 r.	w r. 1913	mniej w r. 1930
wołowe	RM. 0,50 —	RM. 0,80 —	około 38%
krowie	„ 0,49 —	„ 0,87 —	„ 43%
z buhajów	„ 0,46 —	„ 0,71 —	„ 35%
cielęce (w wadze od 9 — 15 funt.)	„ 0,90 —	„ — —	„ 27% (w porównaniu z r 1924
owcze	„ 0,49 —	„ 0,53 —	„ 8%

przyczem nie została wzięta pod uwagę mniejsza wartość marki niemieckiej.

Przyczyny tego zjawiska są łatwe do wytłumaczenia a mianowicie wywołało je przedewszystkiem **zmniejszone zapotrzebowanie surowca przez przemysł skórny,** a następnie wpływ mody, która nakazuje zastępowanie w przemyśle obuwniczym skóry rozmaitemi **namiastkami** (tosamo zauważyć można w przemyśle samochodowym), zredukowane zapotrzebowanie na **pasy pędne** w przemyśle maszynowym, który stara się o zastąpienie pasów bezpośredniem łączeniem kół popędowych, ciężkie ogólne położenie gospodarcze, brak kapitału, przeciążenie podatkowe, zwiększenie ciężarów socjalnych, wysokie wynagrodzenie sił roboczych, a zmniejszenie czasu pracy i t. p. Wszystko to stało się przyczyną, że wystąpiły obok kryzysu cen takie trudności zbytu, mimo, że niski poziom cen zdawałby się zachęcać do wzmożonego używania skór przez wszystkie nią zainteresowane gałęzie przemysłu. W takich warunkach nie można się dziwić, że nabywcy grymaszą i przy wyborze surowca żądają pierwszorzędnej jego jakości, t. j. skór pozbawionych **wszelkich błędów i nieuszkodzonych,** a przeciwnie za karygodne wprost trzeba uznać twierdzenie mniej przezornych przemysłowców, że przy małej wartości skóry fakt, czy są one mniej lub więcej uszkodzone nie gra żadnej roli.

Przeciwnie w obecnej sytuacji należyte zdejmowanie skór posiada doniosłe znaczenie. Każdy, kto umie rachować, może się z łatwością przekonać, ile strat ponosi gospodarstwo narodowe przez nieodpowiednie obchodzenie się ze skórami.

Referent przeprowadził obliczenia, z których wynika, że środkowoniemiecki związek kupców skór, do którego należą: **Saksonja, Turyngja i Hesja,** sprzedaje na aukcjach rocznie około **800.000** sztuk skór bydlęcych ciężkich, **1.200.000** sztuk skór cielęcych, **500.000** skór owczych, t. j. razem około **2.500.000 sztuk.** Doświadczenie wykazało, że w tej ilości znajduje od **40** do **50% skór uszkodzonych.** Szkody te powstają już to przez nieostrożne zdejmowanie skór przy uboju, już to z powodu gza bydlęcego, jużteż skutkiem uchybień w ciągu transportu. Ponieważ za skóry uszkodzone uzyskuje się cenę od **3 — 5** fenigów na **1** funcie niższą przedstawia to stratę przy skórze krowiej (w wadze około 60 funtów) razem Mk. 2.40 na sztuce. Uwzględniając, że skóry cielęce i baranie ulegają mniejszym uszkodzeniom można tę stratę na całości sprzedawanych skór zredukować do Mk. 2.— na sztuce, czyli przy 2.500.000 skór sprzedawanych na aukcjach urządzanych przez środkowo - niemiecki związek kupców skór traci się rocznie około **5 miljonów Mk.**

Przykład jednostkowy jest jeszcze bardziej wpadający w oczy, jeśli bowiem większe przedsiębiorstwo rzeźnickie poddaje ubojowi tygodniowo **50** sztuk bydła rogatego i uzyskuje przytem **50%** skór uszkodzonych, to mnożąc **25** skór tygodniowo przez zmniejszoną ich wartość skutkiem uszkodzenia o Mk. **2.40** otrzymuje się stratę Mk. **60** tygodniowo, t. j. Mk. **3120 rocznie** a w ciągu lat 10-ciu sumą Mk. **31.200.—**, która to suma może stanowić jakie takie zabezpieczenie na starość.

Stąd wynika, że należy czeladź niemiecką i robotników zajętych przy uboju należycie wychowywać i zwracać im uwagę na konieczność ostrożnego zdejmowania skór przez wytykanie wszelkich usterek, a nawet przez potrącanie szkód z wynagrodzenia za pracę.

Należy również, działać wychowawczo **na producentów,** t. j. przy zakupnie materjału rzeźnego potrącać z ceny wartość straty, jaką można z góry przewidzieć, jeśli zauważy się uszkodzenia skóry, wywołane biciem, okaleczeniami, odleżynami z powodu oszczędzania ściółki i t. p.

Wszystkie te uwagi referenta możnaby, a raczej należałoby zastosować u nas temwięcej, że zaniedbania nasze pod tym względem są jeszcze większe.

„Dr. D.".

„ŁATANINA BEZ SYSTEMU" W NIEMCZECH

Pod tytułem „Łatanina bez systemu" (Systemloses Flickwerk) pojawiła się broszura, w której dr. Wilbrandt omawia szczegółowo sprawę kryzysu rolniczego i racjonalizacji produkcji w Niemczech.

W broszurze tej znajduje się między innemi ustęp, w którym autor wypowiada twierdzenie, że dotychczasowa polityka rolnicza ze wszystkiemi swojemi środkami pośredniego i bezpośredniego popierania rolnictwa przyczynia się najwyraźniej do **utrzymania producenta przy dotychczasowym systemie gospodarowania,** na tymsamym poziomie wiadomości fachowych kierowników oraz na dotychczasowym poziomie **kosztów produkcji,** zamiast skierować swe wysiłki, do zwiększenia sił twórczych i zastosować w rolnictwie najnowocześniejsze systemy gospodarczego i technicznego postępu. Wobec tego — zdaniem autora — polityka gospodarcza rządu niemieckiego posiada wszelkie cechy **„łataniny bez systemu".**

„Rezerwę produkcyjną" t. j. ukrytą energję potencjalną, którą mogłoby rolnictwo niemieckie wydobyć i zużytkować przez celowe zastosowanie środków racjonalizujących i standaryzujących produkcję określa dr. Wilbrandt na **800 — 900 miljonów RM** przy produkcji **mleka,** na **270 — 400 milj.** Mk. przy produkcji **drobiowej** a na **300 — 500 milj. RM.** przy **hodowli trzody.**

Przez wzmożone użycie azotu, lepsze wyzyskanie nawozu stajennego, praktyczniejsze konserwowanie odpadków pasz uzyskiwanych przy produkcji buraków i t. p. mogłoby rolnictwo niemieckie zaoszczędzić okrągło **1,3 miljardów RM. rocznie.**

Czasopismo „Der Landwirtschaftliche Pressedienst" wyraża się o wyżej wymienionej broszurze i twierdzeniach dr. Wilbrandta w sposób następujący:

„Zapatrywanie wyrażone przez autora podzielają szerokie koła rolnictwa niemieckiego, które nie odczuwa dotąd poprawy rentowności swych gospodarstw na skutek jakichkolwiek pociągnięć polityki agrarnej rządu niemieckiego stosowanych do dziś w ciągu czterech ostatnich lat".

Znamiennem jest, że także sfery przemysłowe niemieckie solidaryzują się z wyżej wyrażoną opinją, dodając ze swej strony, że powinny się do niej zastosować władze rządowe, dzierżące w swych rękach politykę rolniczą państwa, które dotąd za jedyny skuteczny środek popierania rolnictwa uważają **wysokie cła i subwencje.**

Mojem zdaniem należałoby dodać do tej ostatniej opinji paradoksalność jeszcze dwóch dalszych środków, które stosuje rząd niemiecki, a mianowicie niebywałą dotąd politykę **dumpingu na rynkach zagranicznych** i rozmaite często niczem nieuzasadnione **zakazy przywozu surowców zagranicznych.** Czy polityka taka da się utrzymać na dłuższą metę należy wątpić, temwięcej, że **zbyt silnie angażuje fundusze, jakiemi dysponuje skarb państwa.**

Że tak jest istotnie świadczyłby między innemi fakt złożenia przez **sześć partyj politycznych** wniosku do Reichstagu, mocą którego rząd miałby prawo **przy stosowaniu zwrotu cła od mięsa wieprzowego surowego i przerobionego określać pewne warunki.** Świadczyłby o tem także fakt, że sam minister Schiele, widząc prawdopodobnie, że popieranie eksportu bydła rogatego, owiec i świń w stanie żywym i bitym przez **olbrzymie premje eksportowe** może niebawem **wyczerpać przeznaczone na ten cel fundusze państwowe,** zaczyna się cofać, gdyż **uznał już wywóz świń za zbyt wielki w stosunku do posiadanych środków na cele premjowania** i jak donosi niemiecka fachowa prasa rzeźnicka, nosi się z zamiarem **cofnięcia premji wywozowych** (zwrotu cła) **przy wywozie prosiąt,** których eksport uważa za zbyt silny. Pozatem w programie min. Schielego leży **„koncentracja eksportu świń"** — co jednak pod tem wyrażeniem p. Schiele rozumie trudno powiedzieć. Najprawdopodobniej chodzi tu o **pewne ograniczenie w wypłacie zwrotu ceł przy wywozie trzody z powodu wyczerpania funduszów,** co byłoby równoznaczne z cofnięciem się wywozu niemieckiego, który **bez premij nie miałby widoków powodzenia.**

Polityka agrarna rządu niemieckiego wywołuje niezadowolenie także w sferach drobniejszego rolnictwa, mianowicie **„Reichsbauernbund"** wniósł na ręce kanclerza Rzeszy i związkowego ministra wyżywienia energiczny protest przeciw tej polityce, w którym stwierdza co następuje:

„Większa część programu rządowego polega na **jednostronnej akcji podwyżki ceł** i na systemie **premjowania eksportu** (Einfuhrscheine). W ten sposób miljony drobnego włościaństwa cierpią dotkliwie, gdyż sytuacja licznych rzesz średniego i drobnego rolnictwa nie może się poprawić, jeżeli przez zwiększenie ciężarów podatkowych i ceł siła kupcza mieszczaństwa zostanie **ograniczona do minimum,** a zbyt tego rodzaju produktów jak **mleko, jaja, mięso, owoce i jarzyny natrafia na trudności".**

„Dr. D."

UCHWALENIE AUSTRJACKIEJ NOWELI CELNEJ

Komisja celna austrjackiego Nationalratu przyjęła w dniu 16-go b. m. t. zw. **„małą nowelę celną"**, odkładając szereg pozycyj pierwotnego projektu rządowego do zapowiedzianej na jesieni generalnej rewizji taryfy celnej.

Prócz wniosków, przyjętych przez Komisję w dn. 11 lipca r. b. uchwalono następujące zmiany:

Mięso wieprzowe, które opłaca obecnie stawkę zafiksowaną w traktacie z **Jugosławją** w kwocie **26 zł. koron**, opłacać będzie cło obliczone w formie **dopłaty w wysokości 10 zł. koron do cła za 133 i pół kg. żywca od 40 do 150 kg., opłacającego cło zasadnicze 27 zł. kor. plus opłata ruchoma, dochodząca do 18 zł. kor., zależnie od sytuacji targowej.** Cło na zwykłe **kiełbasy mięsne** zostało ustanowione w ten sposób, że **100 kg. tych kiełbas opłacać będzie cło za 140 kg. mięsa wieprzowego,** obliczonego według formuły powyżej podanej. Cło na **kiełbasy wyborowe** w wysokości **200 zł. koron** pozostaje bez zmiany. Również pozostaje bez zmiany cło na **mięso wołowe i bite cielęta,** stanowiące jak wiadomo ważną bardzo gałąź naszego eksportu do Austrji.

Uchwały komisji celnej przyjęte zostały dnia 16 lipca r. b. bez jakichkolwiek zmian na plenum Nationalratu.

Jednocześnie zaznaczyć należy, że traktat austrjacko - jugosłowiański może być — o ile nie nastąpi obustronne wcześniejsze porozumienie pod tym względem — wypowiedziany przez jedną ze stron na trzy miesiące przed **30 czerwca 1931 roku,** tak, że dotychczas obowiązujące stawki konwencyjne w stosunku między Austrją i Jugosławją, pozostaną w mocy (o ile oczywiście nie dojdzie do zawarcia nowego układu w międzyczasie) — do **30 czerwca 1931 roku.** (P. I. E.).

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU TRZODY CHLEWNEJ

(SPRAWOZDANIE KONSULATU R. P. W BUDAPESZCIE).

Słaby od dłuższego już czasu rynek budapeszteński okazywał w ostatnim tygodniu nieznaczne polepszenie sytuacji, będące w związku w pierwszym rzędzie ze zwiększonym — wobec bardzo niskich cen — popytem na świnie węgierskie na rynkach zagranicznych, głównie zaś wiedeńskim. Poszukiwany był przedewszystkiem pierwszorzędny towar ciężki z obszarów dworskich; zbyt gatunków słabszych napotykał i nadal na trudności.

W pierwszej połowie lipca ceny kształtowały się następująco:

Świnie:		*10/VII:*	*16/VII:*
		Cena za 1 kg. żywca w pengö:	
Ia tłuszczowe z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg.		1.16—1.18	1.20—1.22
Takież średnie	(260—280 kg.)	1.16—1.20	1.16—1.18
Zbierane średnie	(220—260 „)	1.14—1.16	1.13—1.15
Takie lekkie	(180—210 „)	1.12—1.14	1.10—1.12
Takież podrzędne	(100—160 „)	1.10—1.12	1.04—1.08
Ia ang. szynkowe	(120—150 „)	1.30—1.40	1.30—1.40

Spęd dnia 14 lipca wynosił 4334 szt., z czego nie sprzedano 960 szt., dnia 16 lipca zaś 2086 szt., nie sprzedano 357 sztuk.

Eksportowano:	*8/VII:*	*15/VII:*
do Wiednia . . .	1860 szt.	1576 szt.
„ Pragi	734 szt.	658 szt.

Na rynku wiedeńskim, zarówno jak i praskim cieszyły się węgierskie świnie tłuszczowe, przy wzmocnionej tendencji, wzmożonym popytem.

Po dłuższej stagnacji, rynek słoniny i tłuszczu okazywał również ożywienie. Hurtowna cena słoniny wynosiła w okresie sprawozdawczym 1.32 — 1.36, tłuszczu, przeznaczonego dla konsumcji wewnętrznej, 1.50 — 1.56, tłuszczu eksportowego zaś 1.60 — 1.64 pengö.

Zagadnieniem intensyfikacji hodowli świń mięsnych zajmują się w dalszym ciągu miarodajne czynniki rządowe Węgier. I tak ministerstwo rolnictwa zdecydowało się ostatnio na zakupienie *większej ilości kiernozów typu mięsnego i rozdzielenie ich na dogodnych warunkach pomiędzy hodowców,* którzy otrzymują na ten cel od rządu *bezprocentowy kredyt na przeciąg dwóch lat.* Związki gminne otrzymują przy zakupowywaniu kiernozów oprócz jednorocznego kredytu *20% opustu z ceny kupna.*

OD ADMINISTRACJI

ADMINISTRACJA PRZYPOMINA P. T. PRENUMERATOROM O OBOWIĄZKU ODNOWIENIA PRENUMERATY I BEZZWŁOCZNEGO UREGULOWANIA ZALEGŁOŚCI.

PRENUMERATĘ NALEŻY WPŁACAĆ NA R·K SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA W POWSZECHNYM BANKU ZWIĄZKOWYM W WARSZAWIE LUB BEZPOŚREDNIO DO ADMINISTRACJI, WARSZAWA, KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 5.

MOŻLIWOŚĆ IMPORTU GĘSI DO AUSTRJI

Import drobiu polskiego nie odgrywał na rynku austrjackim znaczniejszej roli. Na ogólną ilość dowiezionego w roku 1929 w stanie bitym drobiu — **67.430 q** — dowozy z Polski osiągnęły zaledwie **52 q**, podczas gdy dowozy z krajów prawie wyłącznie obsługujących rynek austrjacki, t. j. **Węgier i Jugosławji,** wyniosły 36.400 q. ew. 22.270 q. t. j. łącznie okrągło 88% ogólnego przywozu. Jeszcze niekorzystniej przedstawia się statystyka przywozu drobiu żywego (w r. 1929 — **18.534 q**), gdzie pierwsze miejsce zajmują **Węgry (17.300 q)**, obsługujące rynek austrjacki w 90% ogólnego importu.

W sposób analogiczny kształtują się stosunki na rynku zbytu gęsi, t. j. pod dominującym wpływem dostaw **węgierskich i jugosłowiańskich.** Głównym przedmiotem obrotów (90%) są bite gęsi tuczone, notowane obecnie po cenie szyl. 3.20 do 3.50 za 1 kg. loco Wiedeń łącznie z cłem i podatkiem obrotowym. Gęsi tuczone klasyfikowane są zależnie od wagi na następujące grupy: przy wadze 4 kg. „kleine Ware", przy wadze 4 — 7 kg. „Mittelware", powyżej 7 kg. „schwere Ware". Zbyt innych gatunków gęsi t. zw. „Magergänse" (gęsi nietuczone) oraz „Bratgänse" (gatunki pośrednie) jest bardzo ograniczony. Konkurencja z głównymi dostawcami rynku austrjackiego jest, abstrahując od korzystnego położenia frachtowego Węgier i Jugosławji, tembardziej utrudniona, że importerzy austrjaccy nie posiadają **dostatecznego zaufania do towaru pochodzenia polskiego,** uważają oni bowiem, że obecny poziom chowu i tuczenia gęsi jest jeszcze w Polsce naogół niski i niedorównywujący poziomowi, osiągniętemu na Węgrzech.

Pomimo powyższych przeszkód istnieją pewne możliwości eksportu gęsi do Austrji, mianowicie szereg firm austrjackich okazał zainteresowanie towarem polskim i oświadczył gotowość nawiązania stosunków.

Spis firm znajduje się w **Państwowym Instytucie Eksportowym** (P. I. E.).

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA OD 20/7 DO 26/7 LIPCA.

Spęd: bydła rogatego 876 szt. (pozostałość z poprzedniego tygodnia 232 szt.); cieląt 760 szt.; trzody chlewnej 2658 szt.

Mięso przywozowe ćwiart.: wołowe 1736 kg., cielęce 10779 kg., baraniny 855 kg., wieprzowiny 4199 kg.

Ceny żywca w hurcie: bydło rogate: pełnomięsiste 1.20, wytuczone 1.40, chude 1.00, jałowizna 0.90; cielęta: 1.80; trzoda chlewna: słoninowe 1.95—2.20, mięsne 1.70—1.95.

Ceny mięsa za 1 kg. Zady z uboju warsz.: bydło rogate: I gat. 2.50, II gat. 2.30; cielęce: 2.80; baranie: 2.60; trzoda chlewna: słoninowe 2.70, mięsne 2.40. Zady przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.20, II gat. 2.10; cielęce 2.40; baranie 2.00. Przody uboju warsz.: bydło rogate: I gat. 2.55, II gat. 2.10; cielęce 2.60; baranie 2.20; trzoda chlewna: słoninowe 2.30. Przody przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.00, II gat. 1.90; cielęce 2.20; baranie 1.80.

SOSNOWIEC OD 21 DO 26 LIPCA 1930 R.

Spęd trzody chlewnej 1466 szt., ceny 1.80 — 2.25 za 1 kg. Tendencja spokojna.

POZNAŃ, DNIA 22 LIPCA.

I. Bydło:	Spęd	Ceny od	do
A. Woły:	71		
1) Pełnomięsiste, wytuczone		120	124
2) Mięsiste, tuczone młodsze		110	116
B. Buhaje:	135		
1) Wytuczone, pełnomięsiste		118	124
2) Tuszone, mięsiste		110	114
C. Krowy:	389		
1) Wytuczone, pełnomięsiste		120	126
2) Tuczone, mięsiste		108	114
3) Nietuczone, dobrze odżywione		74	84
4) Miernie odżywione		50	60
D: Jałowice:			
1) Wytuczone, pełnomięsiste		120	124
2) Tuczone, mięsiste		110	116
3) Nietuczone		96	102
4) Miernie odżywione		80	84
E. Młodzież:			
1) Dobrze odżywione		80	84
2) Miernie odżywione		74	78
F. Cielęta:	697		
1) Najprzedniejsze cielęta wytuczone		150	160
2) Tuczone cielęta		140	146
3) Dobrze odżywione		130	136
4) Miernie odżywione		110	120
II. Owce:	173		
1) Wytuczone, pełnomięsiste jagnięta		130	136
2) Tuczone starsze skopy i maciorki		112	116
III. Świnie (tuczniki):	2060		
1) Pełnomięsiste od 120—150 kg. ż. w.		200	205
2) Pełnomięsiste od 100—120 kg. ż. w.		194	198
3) Pełnomięsiste od 80 — 100 kg. ż. w.		188	192
4) mięsiste ponad 80 kg. ż. w.		176	184
5) maciory i różne kastraty		170	180
6) świnie bekonowe		188	192

Przebieg targu spokojny.

LWÓW, OD 19 DO 26 LIPCA.

Spędzono na targ: 4 woły, 15 buhajów, 347 krów, 17 jałówek i 818 cieląt.

Płacono za kg. żywej wagi: woły I jak. zł. 1.35; buhaje I jak. zł. 1.15 — 1.25, II jak. 1.00 — 1.10; krowy I jak. zł. 1.20—1.30, II jak. 1.05—1.15, III jak. 0.80—0.90, jałownik I jak. zł. 1.20—1.30; cielęta zł. 0.90—1.15.

Hurtowa cena mięsa w rzeźni: opasowe I jak .2.00—2.15, II jak. 1.60 — 1.80, od 1.50, cielęce tylne 1.60—1.90, wieprzowe w całości 2.05—2.40.

Dowiezione z prowincji: mięso bydlęce zł. 1.65—2.00, cielęce 1.45—1.85, wieprzowe w całości 2.00—2.30, koszerne 2.00—2.30, łój świeży jadalny zł. 1.30, łój przemysłowy 0.60—0.90.

MYSŁOWICE OD 19 DO 25 LIPCA.

Spęd:		Ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	164	0.95	1.10
woły	63	0.98	1.23
krowy	829	0.92	1.20
jałówki	71	0.92	1.20
cielęta	299	1.00	1.20
owce			
barany			
świnie	2140	a. 2.20	2.29
		b. 2.10	2.19
świnie bite		c. 2.00	2.09
		d. 1.90	1.99
		e. 1.80	1.80

Przebieg targu: targ ożywiony, tendencja zniżkowa.

KRAKÓW OD 19 DO 25 LIPCA.

Spęd:		Ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	114	0.95	1.34
woły	103	1.08	1.45
krowy	86	0.66	1.35
jałówki	128	0.98	1.36
cielęta	599	1.10	1.70
owce			
barany			
świnie	928	1.92	2.34

Przebieg targu: W porównaniu z poprzednim tygodniem spęd o 93 sztuk większy. Ceny bez większych zmian z tendencją zwyżkową.

G D A Ń S K.

Gdański Urzędowy Targ Bydlęcy z dnia 22 lipca r. b.

(Ceny w guldenach za 50 kg. żywej wagi) (1 G—zł. 1.73).

	Spęd	Ceny
A. Woły:	37	
a) wytucz. o najw. wart. rzeźnej 1. młodsze		39 — 41
2. starsze		—
b) pełnomięsiste 1. młodsze		36 — 38
2. starsze		—
B. Buhaje:	145	
a) młodsze, pełnomięsiste o najwyższej wartości rzeźnej		38 — 40
b) pełnomięsiste lub wytuczone		34 — 36
c) mięsiste		30 — 33
C. Krowy:	87	
a) młodsze, pełnomięsiste o najwyższej wartości rzeźnej		34 — 36
b) pełnomięsiste lub wytuczone		28 — 32
c) mięsiste		20 — 22
D. Jałówki:		
a) pełnomięsiste, wytuczone o najwyższej wartości rzeźnej		39 — 41
b) pełnomięsiste		35 — 37
c)) mięsiste		30 — 32
E. Młodzież:		
miernie odżywiana		24 — 26
Cielęta:	190	
a) najlepiej tuczone ssaki		52 — 55
b) średnio tuczone ssaki		42 — 47
c) liche ssaki		25 — 30
Owce:	685	
a) tuczone jagnięta i młodsze skopy		39 — 41
b) średnio odżywiane owce i skopy		33 — 36
c) mięsiste owce i skopy		26 — 30
Świnie:	1284	
a) tłuste ponad 150 kg. żywej wagi		63 — 64
b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg.		62 — 63
c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg.		60 — 62
d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg.		60 — 61

Przebieg targu: normalny.

RYNKI ZAGRANICZNE

CZECHOSŁOWACJA.

PRAGA, DNIA 28 LIPCA.

W tygodniu sprawozdawczym wysłano z Polski do Pragi 3.446 szt. świń, na prowincję 734 szt., razem 4.194 szt. W porównaniu z tygodniem ubiegłym oznacza to bardzo poważny spadek eksportu od 2.065 szt. Spadek ten tłomaczy się niedostateczną ceną płaconą w tygodniu ubiegłym, wskutek czego eksporterzy polscy ponieśli znaczne straty. Na targu dzisiejszym podniosły się ceny o Kc. 1.00. Płacono za towar polski lekki Ks. 9.90 — 10.20, ciężki 9.60 — 9.80, za towar wybrakowany Ks. 9.00 — 9.30. Tendencja silna przy ożywionym obrocie.

Dowóz bydła rogatego zmniejszył się w dalszym ciągu. Do Pragi dostawiono szt. 125, na prowincję 41, razem 166 szt. Dowóz cieląt z Polski wynosił 5 wagonów.

A U S T R J A.

WIEDEŃ, DNIA 25 LIPCA.

Sprawozdanie z Hal Targowych.

Dowóz bitego towaru w ciągu tygodnia wynosił 13 wagonów świń 9 wagonów mięsa wieprzowego, 32 wagony cieląt i 10 wagonów mięsa wołowego. Uzyskiwano za bite świnie z Polski szyl. 2.30—2.90, za cielęta z Polski szyl. 1.50—2.30. Tendencja na wieprzowinę nieco mocniejsza, na cielęcinę spokojna.

WIEDEŃ, DNIA 28 LIPCA.

Sprawozdanie z Targu Bydła Rogatego.

Na dzisiejszy targ dowieziono 2.237 szt. bydła, a oprócz tego 55 szt. z Polski na targ kontumacyjny. Poszczególne kraje dostawiły:

Austrja	590
Węgry	563
Jugosławja	172
Czechosłowacja	170
Rumunja	742
Polska	55

Spęd obejmował 1.343 szt. wołów, 547 buhajów, 344 krów, 3 bawoły. Płacono za woły szyl. 1.20 — 1.90, buhaje

1.20 — 1.50, krowy 1.15 — 1.50, chudźce 0.80 — 1.00. Przy słabym popycie uzyskiwano za towar pierwszorzędnej jakości 5 gr. więcej. Natomiast inne sorty pozostały w cenie niezmienione. Buhaje sprzedawano o 5 gr. za 1 kg. taniej.

WIEDEŃ, DNIA 29 LIPCA.

Sprawozdanie z Targowicy Trzody Chlewnej .

Dzisiejszy spęd na targu w St. Marx wynosił 13.657 szt., z tego 9.893 świń mięsnych i 3.764 szt. tłuszczowych.

W porównaniu z tygodniem ubiegłym jest spęd świń mięsnych około 300 szt. mniejszy, zaś świń tłuszczowych o 300 szt. większy.

Poszczególne kraje dostawiły:

	mięsne	tłuszczowe
Austrja	695	—
Węgry	118	895
Jugosławja	800	2374
Rumunja	1.236	495
Polska	6.726	—
Niemcy	35	—
Danja	177	—
Litwa	66	—

Dowóz z Polski wykazuje zwiększenie prawie o 1.000 szt. Natomiast zmniejszył się dowóz austrjacki, zaś dostawy z Niemiec wykazują zanikającą cyfrę. Tendencja cen była naogół silna. Za świnie mięsne polskie płacono szyl. 1.75 — 2.35, za świnie tłuszczowe szyl. 1.20 — 1.85.

N I E M C Y.

Ceny na 12 największych targach trzody

(od 21 do 25 lipca).

Ceny w RM. za 50 kg. ż. w. Berlin — 69 — 71; Hamburg — 65 — 67; Kolonja — 72 — 75; Dortmund — 70 — 72; Frankfurt/M — 67 — 70; Mannheim — 68 — 69; Stuttgart— 66 — 67; Monachjum — 64 — 72; Lipsk — 72 — 75; Drezno— 68 — 70; Wrocław — 64 — 65; Magdeburg — 66 — 69. Cena przeciętna — 68 — 70; w poprzednim tygodniu — 66 — 69.

BERLIN, DNIA 25 LIPCA.

Sprawozdanie z Targowicy Żywca.

Rynek trzody chlewnej był w tym tygodniu dostatecznie zaopatrzony. Przebieg targu był spokojny z cenami zniżkującemi na wszystkie gatunki. Sztuki wyborowe ze wszystkich gatunków uzyskały ceny powyżej notowań. Naogół dowieziono 745 szt. świń na targowicę, a oprócz tego 1.016 szt. wprost do rzeźni, oraz 142 szt. zagranicznych.

Notowano za 50 kg. żywej wagi:

świnie ponad	150 kg.	a)	Mk. 67 — 68
„ od	120 — 150 kg.	b)	„ 68 — 70
„ od	100 — 120 kg.	c)	„ 68 — 70
„ od	80 — 100 kg.	d)	„ 66 — 70
„ od	60 — 80 kg.	e)	„ 64 — 65
lochy		g)	„ 64

BERLIN, DNIA 28 LIPCA.

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy Mięsnej.

Rynek mięsny zapowiadający się z początku bardzo żywo miał w dalszym ciągu przebieg spokojny z wyjątkiem niektórych gatunków mięsa, na które popyt był silny. Przebieg targu mięsa wieprzowego był normalny, towar chudy był poszukiwany. Rynek mięsa zagranicznego nieco polepszony.

Płacono:

a) za świnie uboju miejscowego	Mk. 86 — 92
b) za świnie uboju prowincjonalnego	„ 79 — 83
c) za świnie zagraniczne (lochy z Danji)	„ 69 — 70

Ceny rozumieją się za 50 kg. bitej wagi.

F R A N C J A.

PARYŻ, DNIA 26 LIPCA.

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

WOŁOWINA: Dowozy dość znaczne. Sprzedaż umiarkowana, zniżka o 0.50 — 1.00 na 1 kg.

CIELĘCINA: Sprzedaż dość ożywiona, ceny utrzymane.

BARANINA: Dowozy znaczne. Mimo niezłego popytu ceny zniżkowały o 0.50 na kg. na wszystkie gatunki.

WIEPRZOWINA: Sprzedaż dość ożywiona. Ceny bez zmian.

Notowano we frankach fr. za 1 kg. mięsa (100 fr. — zł. 35.07):

wołowina w ćwiartkach	I-a	14.00 — 15.00
	II-a	13.00 — 13.90
	III-a	9.00 — 12.90
cielęcina	I-a	13.80 — 15.50
	II-a	11.50 — 13.70
	III-a	9.00 — 11.20
baranina	I-a	15.50 — 17.00
	II-a	13.00 — 15.40
	III-a	9.00 — 12.90
świnie bite		8.00 — 12.60

STRASBURG, DNIA 26 LIPCA.

(Sprawozdanie Konsulatu R. P.).

W czasie od 21 do 26 lipca dostarczono na rynek strasburski:

wołów	153	szt.	płacono fr.	12.40 — 13.20
krów	240	„	„	10.00 — 13.40
byków	161	„	„	10.80 — 11.40
cieląt	1244	„	„	13.80 — 15.60
trzody chl.	1805	„	„	9.60 — 11.00
owiec	120	„	„	13.00 — 15.60

Zapowiedziane w ostatnim komunikacie transporty trzody z Italji nadeszły w liczbie 132 żywych i 160 bitych świń. Jakość towaru italskiego, a zwłaszcza żywca, odpowiada całkowicie wymaganiom tutejszego konsumenta, tak że według wszelkiego prawdopodobieństwa towar ten zdobędzie sobie stały zbyt na rynku strasburskim, co stanowi oczywiście nową przeszkodę w naszych zamierzeniach eksportowych. Nadszedł również transport żywca z Luksemburga w normalnej liczbie 52 sztuk. Natomiast mięso pochodzenia niemieckiego z rynku znikło zupełnie. Wprowadzona dekretem Rządu francuskiego z dnia 18 lipca, zwyżka cła na trzodę (100 fr. zamiast 75) i mięso wieprzowe 175 zamiast 125) wywołała w końcu zeszłego tygodnia lekką zwyżkę cen, które podniosły się z 9.40—10.40 na 10.00—11.00. Nadejście jednak w połowie tygodnia sprawozdawczego taniego towaru z Italji spowodowało powrót do dawnego poziomu i w ostatnich dniach notowano już tylko 9.60 — 10.60.

Dowozy z Niemiec bydła rogatego w dalszym ciągu obfite: 165 sztuk żywca, 20 sztuk towaru bitego. W związku z tem ceny nieznacznie zniżkują.

Wbrew tendencji zeszłego tygodnia zaznacza się również bardzo silny spadek cen na cielęcinę, która wogóle stanowi towar najbardziej kapryśny, na tut. rynku mięsnym. Tłomaczyć to zdaje się należy brakiem regulującej akcji konkurencji zagranicznej, cielęcina bowiem jest dostarczana wyłącznie przez producentów krajowych.

WŁOCHY.

RZYM, DNIA 24 LIPCA.

Dowieziono na targ 952 szt. bydła i 502 szt. cieląt. Płacono w lirach włoskich za 1 kg. żywej wagi (100 L.—zł. 46.69):

BYDŁO KRAJOWE: woły I-a 4.20 — 4.80, II-a 3.60 — 4.00; krowy I-a 3.80 — 4.40, II-a 3.20 — 3.70; cielęta 5.70—7.00.

BYDŁO WĘGIERSKIE I JUGOSŁOWIAŃSKIE: woły I-a 4.00 — 4.20, II-a 3.50 — 3.70.

Tendencja targu spokojna.

MEDJOLAN, DNIA 21 LIPCA.

W ciągu tygodnia dostawiono na tutejszą targowicę 241 szt. bydła rogatego włoskiego, 419 szt. węgierskiego, 241 szt. jugosłowiańskiego, i 36 szt. rumuńskiego. Spęd obejmował 472 szt. wołów, 340 szt. krów i 125 buhajów, razem 937 szt. Przy słabej tendencji uzyskiwano (w lirach za 1 kg. żywej wagi):

woły I-a 4.00—4.50, II-a 3.50—3.80; krowy I-a 3.70—4.00, II-a 3.00—3.50; buhaje I-a 3.80—4.00, II-a 3.40—3.70, bydło rumuńskie 3.60—4.20, cielęta bite 6.70—7.00.

DANJA.

KOPENHAGA, DNIA 28 LIPCA.

Oficjalne notowania targu mięsnego za towar pierwszorzędny (za 1 kg. w koronach duńskich. 1 Kr. — zł. 2.39):

woły	I-a	1.20 — 1.25
	II-a	1.05 — 1.15
	III-a	0.90 — 1.00
krowy młode	I-a	1.00 — 1.10
	II-a	0.85 — 0.90
krowy starsze	I-a	0.65 — 0.70
	II-a	0.50 — 0.60
	III-a	0.35 — 0.40
cielęta	I-a	1.15 — 1.25
	II-a	1.00 — 1.10
	III-a	0.80 — 0.90

Świnie: Dowóz 979 szt. Płacono za pierwszorzędny towar (ważony z głową i nogami) świnie młode I-a 1.30 — 1.40, II-a 1.15—1.25, lochy I-a 0.60—0.70, II-a 0.45—0.55.

AMERYKA.

CHICAGO, DNIA 26 LIPCA.

(Ceny rozumieją się w dolarach amer. za 1 centnar amer. t. j. 45 1/3 kg.):

smalec na lipiec	9.60
smalec na wrzesień	9.65
smalec na październik	9.70
słonina	13.50
świnie lekkie	9.10 — 9.50
świnie ciężkie	8.15 — 8.75

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W BUDAPESZCIE OD 22 DO 28 CZERWCA

(według danych konsulatu)

Ceny w pengö. 1 pengö 1.56 zł.

1. Kiełbasa wędzona 1-a	1 kg.	3.00—4.00
2. Kiełbasa wędzona 2-a		1.60—2.80
3. Kiełbasa myśliwska		3.20—4.00
4. Szynka wędzona surowa tylna miejscowa		3.60—5.00
5. Szynka wędzona surowa przednia miejscowa		3.20—3.40
6. Szynka wędzona surowa tylna z prowincji		3.20—4.00
7. Szynka wędzona surowa przednia z prowincji		2.80—3.40

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE.

(wg. danych konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 1 (jeden lir) = 46.78 groszy polskich.

1.	mortadela	12.50	16.—
2.	Salami	17.50	24.—
3.	Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	18.—	25.— — 26.
4.	Boczek solony	9.—	12,15
5.	„ wędzony	10.—	13.15
6.	a) Szynka surowa	16.—	28.30
	b) „ wędzona gotowana z kością	14.—	24.— — 25.
	c) „ prasowana	16.—	24.—
7.	a) Słonina	7.50	8.50
	b) „ wagonowo	6.50	—

CENY WĘDLIN W WIEDNIU.

(według notowań Marktamt der Stadt Wien).

Ceny w S. austr. 1. S. = zł. 1.25.

Ceny hurtowe:

1.	Serwulatki	2.90 — 3.35
2.	parówki	4.30 — 5.15
3.	mortadela	3.15 — 3.25
4.	kiełbasa paryska	3.40 — 3.60
5.	kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80 — 5.40
6.	kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40 — 4.60
7.	salceson zwykły	2.— — 2.45
8.	salceson lepszy	3.60 — 4.20
9.	salami węgierskie	9.25 — 10.—
10.	szynka gotowana (w detalu)	10.— — 12.—
11.	kiełbasy końskie	1.40 — 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dn. 25 lipca.

	Za 1 cent. ang. w shl.
Bekon irlandzki	88 — 102
„ duński	84 — 92
„ szwedzki	78 — 89
„ holenderski	75 — 86
„ kanadyjski	90
„ estoński	78 — 83
„ łotewski	73 — 78
„ **polski**	68 — 76
„ rosyjski	nie notowano

W zeszłym tygodniu tendencja była mocniejsza na rynkach północnych, gdzie duńskie, szwedzkie i holenderskie bekony uległy zwyżce 2 shl. W Londynie tendencja na duńskie spokojna, przytem ceny pozostały niezmienione, lecz szwedzkie i holenderskie bekony (chude) uległy zwyżce o 2 shl.

Skutkiem nieznacznych dowozów zapotrzebowanie na polskie bekony było dobre i ceny podniosły się od 2 — 6 shl.

Ubój duński za ostatni tydzień wyniósł 93.000 sztuk
Ubój holenderski za ostatni tydz. wyn. 15.000 „
Ubój szwedzki za ost. tydz wyniósł 9.300 „

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 49.887 bal., z których 26.989 przybyło do Londynu.

Do Londynu przybyło ze Szwecji	3.238 bal.
„ „ „ z Holandji	3.617 „
„ „ „ z Węgier	400 „
„ „ „ z Niemiec	309 „
„ Anglji z Polski przybyło	**3.347 „**

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: $^1/_1$ str. — 350 zł.; $^1/_2$ str. — 175 zł.; $^1/_4$ str.; 90 zł.; $^1/_8$ str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 35-80 i 35-83.